Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Johanna
Titel: In den schooltrein
Druk: 1
24 blz.

Dorpsjongens van gegoede ouders gaan per trein naar de stad, om de H. B. S. te bezoeken. Adriaan van Herken, een houtkooperszoon, een luie rakker, is de belhamel. Leo Dijkman, de domineeszoon, een ijverige jongen. Leo moet het in den trein telkens ontgelden. Hij besluit, zich te wreken, door Adriaan nooit meer te helpen bij zijn werk. Na een thuisreis, waarop hij weer geducht geplaagd was, hoort Leo, dat Adriaan bij een vechtpartij zijn arm heeft gebroken. Aanvankelijk is hij daarover in zijn schik. Loontje komt om zijn boontje! Maar bij het naar bed gaan wil zijn gebed niet vlotten. Vader had juist dien middag gelezen Matth. V, over het »vijanden liefhebben«. Maar Leo kon niet. Hij zal het »Onze Vader« bidden, doch blijft steken bij: »vergeef ons, gelijk wij vergeven.« Dan komt het keerpunt. Den volgenden dag bezoekt hij Adriaan, die hem vergeving vraagt voor zijn plagerij in den trein. Door Leo, die er veel tijd voor opoffert geholpen, begint Adriaan zijn best te doen, en gaat over in de derde klasse. Zonder Leo's hulp en invloed ten goede zou hij er nooit gekomen zijn. De jongens blijven nu de beste vrienden. 't Is een mooi boekje, dat alle aanbeveling verdient voor jongens van 10 tot 12 jaar.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1912

Auteur: Johanna
Titel: In den schooltrein
Druk: 1
24 blz.

geïll. omsl. en 1 gekl. pl. Prijs 121/2 cent. Een bekend gegeven. In den schooltrein van dorp L. naar stad A. reisden elken dag enkele jongens samen. Op zekeren middag - de thuisreis was nauwelijks begonnen - moest een hunner, Leo van den dominee, 't ontgelden. Adriaan van Herken, die met het heilige spotte, wilde hem dwingen, daaraan mede te doen. Leo hield zich cordaat en liet zich niet tot die zonde verleiden, ondanks alle geplaag en gedreig. Maar bij 't uitstappen nam hij wraak. Hij voegde Adriaan, die een achterblijver was en telkens door Leo moest worden geholpen, toe: "Het zal lang duren, eer ik je weer help ..." Bij een vechtpartij brak Adriaan den arm. De predikantszoon kwam hem daarna bezoeken. Adriaan gevoelde zich daardoor diep beschaamd. Nu werden Zij weer goede vrienden. Johanna kan mooi vertellen. Ook dit verhaaltje getuigt daarvan. Zij heeft er slag van, zelfs alledaagsche gevallen in 't gewaad van een aangename vertelling te steken. Zonder al te realistisch te worden, stelt ze toch de zaken zóó voor, dat ge u verplaatsen kunt in de omgeving van personen of zaken, die in het verhaal te pas komen. Lees bijv. eens blz. 4 en 5. De beide plaatjes zijn heel aardig en de prijs is billijk. De strekking van dit boekje is: te doen zien het zondige van niet te

kunnen en niet te willen vergeven; het onmogelijke, om met een hart, ongezind tot vergeving, vrijmoedig te bidden; het zegenrijke van de opvolging van Jezus' voorschrift: Hebt uw vijanden lief." Hoewel (blz. 12 bovenaan) Christus wel genoemd wordt, ontbreekt toch de eigenlijke Christologie. Onderaan blz. 11 had stellig iets moeten uitkomen van de verzoening der zonden door Hem, die voor zijn vijanden bad. Deze opmerking belet ons echter niet, dit boekje voor onze Zondagsscholen aan te bevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1912

Auteur: Johanna
Titel: In den schooltrein
Druk: 2
24 blz.

Uit het dorpje L. gaan iederen morgen een aantal kinderen naar de stad, ter schole. Daaronder Leo, domineeszoon, en Adriaan. Deze laatste is een erge spotter, en grieft Leo diep door zijn lichtzinnige plagerij. Leo is dan ook geducht boos op hem en wil niet meer van hem weten, noch hem helpen met zijn lessen. Echter, als Adriaan een ongeval overkomt, waardoor hij thuis moet blijven, overwint Leo zijn boosheid, gaat hem bezoeken en helpt hem als voorheen. Aanbevolen.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1919